

for det er ikke et parlamentarisk Udtryk, men gøre Modstand, stærk Modstand mod en saadan Udvej, for ham er Jernbandedriften jo en Forretningssag, men jeg glæder mig dog over, at hvis andre ærede Medlemmer kunde finde en eller anden Udvej, der var mere velset af Befolkningen end Takstforhøjelsen, vil det ærede Medlem gøre os andre Selskab, endskønt det naturligvis er ham overmaade meget imod.

Det ærede Medlem kan ikke lide, at andre Medlemmer og jeg have talt om „at beskatte“ Befolkningen, det er et stygt Ord, han kan bedre lide „at give Kompensation“. For min Skyld ingen Alarm! Synes det ærede Medlem, at det er et mere dansk Ord, saa for mig gerne. Jeg tror imidlertid, at Befolkningen bedre ved, hvad det betyder at „betale Skat“ end at „give Kompensation“, og jeg maa tilstaa, at jeg ved overhovedet ikke, hvad Forskellen i Realiteten er. Det ærede Medlem, som jeg nok ved staaar paa et højere Dannelsesstrin end jeg, kan maaske forklare mig denne Forskel, jeg forstaaer den, som sagt, ikke. Naar man f. Eks. beskatter Befolkningen ved at paalægge forhøjet Takst for Pengebreve eller ved at foretage en af de andre foreslaaede Forhøjelser paa Postvæsenets Omraade, hvorfor saa ikke nævne det med det rette Navn? Det ærede Medlem kan gerne kalde det at kompensere for mig, naar han blot kan faa Folk til at begribe, hvad dette egentlig betyder paa Dansk. Men det er ikke værd at spille Tiden med den Slags Dybsindigheder. Vi vide nok begge to, hvad det betyder at forøge Taksterne, jeg foretrækker nu at blive ved at bruge det danske Udtryk: at paalægge Skat (*N. P. Jensen*: De to Betegnelser dække ikke hinanden!). Et æret Medlem siger, at Betegnelserne dække ikke hinanden. Jo, det er netop det, de gøre; thi Kompensationen er foreslaaet som en Skat, der skal dække den forøgede Udgift (*N. P. Jensen*: De to Begreber dække ikke hinanden!). Det ærede Medlem siger, at de to Begreber dække ikke hinanden, saa venter jeg at høre en dybsindig Udvikling af det ærede Medlem af, hvad Forskellen er. Jeg erkender, at naar det gælder Portoforhøjelser f. Eks. paa Pengebreve, forstaaer jeg ikke Forskellen, men det er muligt, at det ærede Medlem kan forklare mig det, og jeg vil da sige ham Tak til, hvis det lykkes.

Det ærede Medlem for Vordingborg talte saa noget om Skatter med Hensyn til Jernbanevæsenet. Her kan jeg ikke følge ham, men ogsaa her skal jeg erkende

min Uformuenhed. Jeg kender ikke mit Europaskort eller mit Danmarkskort, ikke en Gang mit Sjællandskort saa godt som det ærede Medlem. Han kom saaledes med en Udtalelse om, at betaler man Skat, medens man kører til Jyderup, betaler man Vederlag til Privatbanen for Resten af Vejen, naar man kører fra Jyderup. Han taler om en Privatbane Jyderup—Høng—Tølløse; jeg kender den ikke, det maa være undgaaet min Opmærksomhed, hvis der er en Privatbane til Jyderup. Formodentlig er det her ligesom paa de øvrige Omraader, at den eksisterer i det ærede Medlems Fantasi. Jeg erkender atter her det ærede Medlems Overlegenhed i Debatten; jeg kan ikke debattere dette Spørgsmaal med ham, da jeg ikke kender nogen Privatbane Jyderup—Høng—Tølløse.

Ny Skatter ere ikke velsete, siger det ærede Medlem. Mon det ikke netop skulde være den Omstændighed, der gør, at det ærede Medlem ikke kan lide Ordet Beskatning, men foretrækker „Kompensation“. Det skulde vel ikke være Frygten hos det ærede Medlem for at komme hjem til Befolkningen med ny Skatter, idet han stemmer for Jernbanetaksternes Forhøjelse i det Øjeblik, hvor ethvert fornuftigt Menneske i Danmark maa indrømme, at naar Statsbanernes Overskud er omtrent 7 Millioner Kroner, har man Raad til at ofre 1½ Million Kroner til Lønninger uden at forlange Forhøjelse af Jernbanetaksterne. Det ærede Medlem er glad over, at Takstforhøjelsen er sat i Forbindelse med Lønningsforhøjelsen, fordi han mener, at man saa kan naa at faa forhøjet Jernbanetaksterne, hvad han i Kraft af det stadig fastholdte Forretningsprincip: „Forretning er Forretning“ saa meget ønsker.

I Anledning af den Forskel, der skulde være mellem „Kompensation“ og „Skat“, talte det ærede Medlem om, at Befolkningen nok kunde se Forskel paa en Ko og en Vejrømle. Jeg tror ogsaa, at Vælgerne i Almindelighed ere saa intelligente, og jeg vil sige det ærede Medlem, at ogsaa jeg kan se Forskellen. Jeg kan f. Eks. let se, at det ærede Medlem ikke er nogen Ko; men at det ærede Medlem ikke er en Vejrømle, der gnaver rundt uden at udrette noget, kan jeg ikke faa Øje paa. Det er maaske min Fejl.

Formanden: Det var en meget uheldig Udtalelse, det ærede Medlem her fremkom med, og jeg ser ikke, i hvilken Forbindelse Udtalelsen staaar med den foreliggende Sag.